

254

USTAWA

z dnia 26 października 1971 r.

o podatku gruntowym.

W celu dostosowania świadczeń podatkowych gospodarstw rolnych do zadań zwiększenia tempa wzrostu produkcji rolnej, niezbędnego dla lepszego zaspokojenia potrzeb ludności — stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Podatkowi gruntowemu podlegają gospodarstwa rolne.

2. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów, które stanowią własność lub są w samoistnym posiadaniu:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej,
- 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, jeżeli są objęte wspólną ich gospodarką.

3. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości.

Art. 2. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych będących w dniu 1 stycznia roku podatkowego właścicielami lub samoistnymi posiadaczami gospodarstw rolnych.

2. Dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych obowiązek podatkowy w odniesieniu do gruntów przejętych od członków powstaje z dniem 1 stycznia tego roku, w którym dokonano na przejętych gruntach zespołowych (wspólnych) zniw i zebrano plony na rzecz spółdzielni.

3. Obowiązek podatkowy ciąży również na:

- 1) osobach fizycznych i prawnych, które:
 - a) dzierżawią grunty od właścicieli gospodarstw rolnych uznanych w myśl obowiązujących przepisów za ekonomicznie zaniedbane i objęte pomocą Państwa,
 - b) dzierżawią grunty od właścicieli gospodarstw rolnych w wieku emerytalnym lub będących inwalidami, położone w miejscowościach, w których nie ma możliwości racjonalnego ich zagospodarowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli grunty te nie zostały przejęte na własność Państwa za rentę, pod warunkiem zawarcia umowy dzierżawy na okres co najmniej 5 lat i uprawiania w całości przez dzierżawcę innych posiadanych gruntów,
 - c) gospodarują na gruntach państwowych zarówno na podstawie zawartej umowy (dzierżawy, użytkowania), jak i bezumownie,
- 2) rolniczych spółdzielniach produkcyjnych od gruntów dzierżawionych od właścicieli gospodarstw rolnych, jeżeli:
 - a) członkowie spółdzielni wnieśli jako wkład wszystkie posiadane grunty (z wyjątkiem działki przyzagrodowej o obszarze określonym w statucie spółdzielni),
 - b) spółdzielnia nie ma możliwości uzyskania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi lub obszar, jakość albo położenie tych gruntów, łącznie z gruntami wniesionymi przez członków, nie zapewniają możliwości pełnego wykorzystania siły roboczej i środków produkcji,
 - c) umowa dzierżawy gruntów zawarta jest na okres co najmniej 5 lat.

4. Minister Finansów w drodze rozporządzenia może przenieść obowiązek podatkowy na inne osoby fizyczne lub prawne w wypadkach nie uregulowanych w ust. 2 i 3.

5. W wypadkach określonych w ust. 3 obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objęto grunty w zagospodarowanie, a jeżeli objęcie nastąpiło po zniwach — z dniem 1 stycznia roku następnego; obowiązek podatkowy wygasa z upływem tego roku, w ciągu którego ustalało zagospodarowanie, a jeżeli zagospodarowanie ustalało przed zniwami — z końcem roku poprzedniego.

Art. 3. 1. Podstawę opodatkowania stanowi:

- 1) przychód szacunkowy wyrażający ogół pożytków z gospodarstwa rolnego w roku poprzedzającym rok podatkowy, ustalony z obszaru gruntów gospodarstwa na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych i leśnych, z doliczeniem przychodów z działów specjalnych, jeżeli dział te są prowadzone w gospodarstwie rolnym w większych rozmiarach

określonych przez Radę Ministrów, przychodów z wód stojących i z innych źródeł, nie podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym, oraz

- 2) powierzchnia użytków rolnych wyrażona w hektarach i powierzchnia gruntów ornych, wyrażona w hektarach przeliczeniowych według stanu w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

2. Norma przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych i leśnych wyraża uzyskiwany z gospodarstwa rolnego i określony w złotych ogół pożytków przypadających średnio na 1 ha gruntów, w zależności od położenia miejscowości w odpowiedniej grupie powiatów i strefie ekonomicznej oraz rodzaju użytków rolnych i ich klasy. Norma obejmuje również pożytki z działów specjalnych, nie przekraczających rozmiarów określonych przez Radę Ministrów.

3. Ustala się pięć grup powiatów, do których zalicza się powiaty, miasta stanowiące powiaty oraz miasta wyłączone z województw w zależności od warunków produkcyjnych i poziomu kultury rolnej. Ustala się cztery strefy ekonomiczne, a mianowicie: wielkomiejską, miejską, wiejską i wiejską oddaloną, do których zalicza się poszczególne miejscowości w zależności od odległości od rynku zbytu, gęstości zaludnienia, uprzemysłowienia oraz sieci komunikacyjnej. Grunty dzieli się na użytki rolne, leśne i inne. Użytki rolne, do których zalicza się grunty orne, łąki i pastwiska, dzieli się na klasy w zależności od jakości gleby.

4. Za specjalne działki gospodarstwa rolnego uważa się w szczególności uprawy: ogrodnicze, roślin leczniczych, wikliny, chmielu, tytoniu, hodowlę jedwabników, jak również przemysłowy chów drobiu oraz wydobywanie torfu, piasku, żwiru i kamieni.

5. Podstawą określenia obszaru i klasy gruntów są dane wynikające z ewidencji gruntów.

6. Dla opodatkowania gospodarstwa rolnego bierze się pod uwagę ogólny obszar gruntów, zarówno zagospodarowanych, jak i nie zagospodarowanych, z wyłączeniem gruntów zwolnionych od podatku.

7. Powierzchnię gruntów ornych przelicza się na hektary przeliczeniowe przyjmując, że:

- 1 ha gruntów ornych klasy I równa się 1,8 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy II równa się 1,6 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy IIIa równa się 1,25 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy III równa się 1,2 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy IIIb równa się 1,15 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy IVa równa się 1,05 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy IV równa się 1,0 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy IVb równa się 0,95 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy V równa się 0,8 ha przeliczeniowego,
- 1 ha gruntów ornych klasy VI równa się 0,5 ha przeliczeniowego.

Art. 4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia:

- 1) zalicza każdy powiat, miasto stanowiące powiat i miasto wyłączone z województwa do jednej z pięciu grup,
- 2) określa zasady i tryb zaliczania miejscowości do stref ekonomicznych,
- 3) ustala wyrażoną w złotych normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha gruntów w zależności od ich

klasy, rodzaju oraz strefy ekonomicznej i grupy powiatów,

- 4) określa zasady ustalania i opodatkowania przychodów z działów specjalnych, z wód stojących oraz z innych źródeł, nie podlegających podatкови obrotowemu, a także określa działy specjalne i inne źródła nie podlegające podatкови obrotowemu, z których przychody dolicza się do przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego.

Art. 5. 1. Od podatku obliczanego od podstawy opodatkowania określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 są zwolnione:

- 1) grunty uznane za nieużytki i grunty wyłączone z produkcji rolnej,
- 2) grunty pod wodami płynącymi,
- 3) grunty podlegające przepisom o podatku od nieruchomości,
- 4) grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy mają powyżej — mężczyźni 65 lat, a kobiety 60 lat, jeżeli w ich gospodarstwie przyzagrodowym nie ma członków rodziny w wieku ponad 15 lat, zdolnych do pracy,
- 5) grunty nie będące poprzednio gruntami leśnymi, a zalesione za zgodą właściwego organu administracji państwowej, oraz zalesione nieużytki — przez okres lat 30, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
- 6) grunty pod lasami uznanymi za ochronne,
- 7) ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w przepisach o pracowniczych ogrodach działkowych,
- 8) grunty będące w zarządzie przedsiębiorstw lasów państwowych, oddane w bezpłatne użytkowanie pracownikom nadleśnictw i równorzędnych jednostek organizacyjnych,
- 9) grunty, na których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę, oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi,
- 10) grunty będące w bezpośrednim władaniu jednostek państwowych,
- 11) przychody osiągane z wywozu z lasów państwowych drewna i użytków nieдрzewnych do punktów przeładunkowych, wykonywanego przez podatnika osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny prowadzących z podatnikiem wspólne gospodarstwo domowe oraz z dorywczych czynności furmaństwa, wykonywanych na zlecenie właściwych organów prezydiów rad narodowych.

Art. 6. 1. Podatek oblicza się od podstawy opodatkowania, określonej:

- 1) w art. 3 ust. 1 pkt 1 — przez zastosowanie stawek procentowych,
- 2) w art. 3 ust. 1 pkt 2 — przez zastosowanie stawek kwotowych.

2. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia:

- 1) stawki procentowe w granicach od 9% do 17% w zależności od wysokości podstawy opodatkowania i zasady stosowania tych stawek,
- 2) stawki kwotowe z 1 ha użytków rolnych w granicach do 420 zł i stawki kwotowe z 1 ha przeliczeniowego gruntu orny w granicach do 160 zł i zasady ich stosowania,
- 3) stawki procentowe nie wyższe niż określone w pkt 1, stosowane bez względu na wysokość podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, będących we władaniu:
 - a) rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz kółek rolniczych i ich ośrodków rolnych,
 - b) osób prawnych, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności,

naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne,

- c) osób prawnych kościołów i związków wyznaniowych, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele kultu religijnego, oświatowe, dobroczynne i opieki społecznej,
 - d) placówek wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych, działających na podstawie przepisów art. 39 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160), jak również zakładów opiekuńczych i sierocinców utrzymywanych przez stowarzyszenia i związki oraz instytucje i zakłady — jeżeli podlegają państwowemu nadzorowi i kontroli,
 - e) zespołów wypasowych owiec, którym właściwe organy prezydiów wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska), wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi,
 - f) wspólnot gruntowych co do gruntów użytkowanych jako pastwiska lub użytków leśnych,
 - g) osób fizycznych co do gruntów stanowiących współwłasność, a użytkowanych jako hale wypasowe,
- 4) stawkę procentową w granicach do 15% podstawy opodatkowania od przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne, trudniące się czynnościami furmaństwa, wykonywanymi osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny.

3. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia stawkę procentową w granicach do 10% bez względu na wysokość podstawy opodatkowania na niektórych obszarach Państwa i dla niektórych grup podatników co do gruntów dzierżawionych na okres co najmniej trzech lat na podstawie umowy zawartej z właściwym organem prezydium rady narodowej w ramach likwidacji nie zagospodarowanych użytków rolnych.

Art. 7. 1. Przyznaje się ulgi w podatku obliczanym przy zastosowaniu stawek procentowych:

- 1) podatnikom posiadającym na swym utrzymaniu więcej niż czworo dzieci, a gdy podatnikiem jest kobieta — więcej niż dwoje dzieci,
- 2) członkom rodziny żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową,
- 3) członkom grup uprawowych lub innych zespołów kooperacyjnych,
- 4) podatnikom, którzy dotknięci zostali skutkami klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych okoliczności, jeżeli one w sposób istotny osłabiły zdolność płatniczą podatnika.

2. Zasady stosowania ulg i ich wysokość ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia upoważnić prezydium rad narodowych do:

- 1) okresowego obniżenia podatku w określonych granicach gospodarstwom rolnym położonym w miejscowościach, w których z powodu szczególnie trudnych warunków produkcyjnych są osiągane wyniki gospodarcze znacznie niższe od przeciętnych w danym powiecie, jeżeli podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest za wysoka w stosunku do faktycznych przychodów gospodarstw,
- 2) obniżania stawek kwotowych dla poszczególnych miejscowości w określonych granicach,
- 3) obniżania lub podwyższania podatku w miejscowościach, jeżeli w wyniku zmiany w podziale administracyjnym dana miejscowość znalazła się w grupie powiatów lub w strefie ekonomicznej, w której obowiązują wyższe lub niższe normy przychodu szacunkowego albo wyższe lub

niższe stawki kwotowe, skutkiem czego podatek byłby za wysoki lub za niski w stosunku do faktycznych przychodów gospodarstw.

4. Minister Finansów może w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa przyznawać inne ulgi w przypadkach gospodarczo uzasadnionych.

Art. 8. 1. Wpływy z podatku pobieranego według stawek kwotowych przeznaczają się na Fundusz Rozwoju Rolnictwa.

2. Rada Ministrów ustali tryb przekazywania tych wpływów na Fundusz Rozwoju Rolnictwa oraz zasady gospodarowania tym funduszem.

Art. 9. 1. Traci moc dekret z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12).

2. Przepisy wymienione w ust. 1 stosuje się jednak do podatku gruntowego, przypadającego za lata podatkowe do 1971 r. włącznie.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1972.

Przewodniczący Rady Państwa: *J. Cyrankiewicz*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*